

РЕШЕНИЕ

№ 11129

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10817** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 124, вр. чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на д – р С. В. Г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Е. Д., срещу Заповед № РД – 15 – 04 – 29 / 25.09.2025 г. на Директора на Столична регионална здравна инспекция, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, по силата на което тя е заемала длъжността „главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здраве“, дирекция „Обществено здраве“, с ранг IV старши, считано от 25.09.2025 г., поради обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

В жалбата до съда е посочено, че заповедта не е мотивирана и не отговаря на изискванията на чл. 108, ал. 1, предложение второ от ЗДСл, поради което е нарушено правото на защита на д – р С. Г.. Описаните мотиви за прекратяване на служебното правоотношение в оспорената заповед от едно до четири са основания, които биха довели до прекратяване на служебното правоотношение, но на друго правно основание. В случая няма установени причини за едностранно прекратяване на служебното правоотношение, които да са извън волята и на двете страни по правоотношението и които не биха могли да бъдат преодолени, каквото е правното основание, посочено в оспорената заповед. До издаването на оспорената заповед С. В. Г. е държавен служител, заемаща длъжността „Главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здравето“, дирекция „Обществено здраве“ към Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ).

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. Е. Д.. Иска от съда да отмени оспорената заповед. Претендира се присъждане на разноски, които са описани

като разноски за адвокат, разноски за държавна такса и разноски за вещо лице. Представят се подробни писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – Директор на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ), редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Л. Г.. Иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че със Заповед № РД – 15 – 04 – 29 / 25.09.2025 г. на Директор на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) е прекратено служебното правоотношение, страна по което е била д – р С. В. Г. и по силата на което е заемала длъжността „главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здраве“, дирекция „Обществено здраве“, с ранг IV старши, считано от 25.09.2025 г.

Жалбоподателят С. В. Г. притежава диплома за висше образование за образователно – квалификационна степен „магистър“, с първа специалност „Медицина“ и придобита правоспособност на лекар, както и Свидетелство за призната втора специалност „Хигиена“. Като държавен служител работи от 2005 г.

Жалбоподателят С. В. Г. е била страна по споразумение по чл. 81а от Закона за държавния служител. Споразумението е с рег. № РД – 15 – 01 – 13 от 06.01.2022 г. и е сключено между Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ), Регионална здравна инспекция – П., и С. Г.. Въз основа на него последната преминава на държавна служба в Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ). След сключване на това споразумение директорът на СРЗИ издава акт за назначаване на служителя при условията на чл. 81а, ал. 4 от ЗДСл. От своя страна, директорът на Регионална здравна инспекция – П. прекратява служебното правоотношение на служителя, след като получи копието от акта за назначаване на служителя в Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ).

Издадена е Заповед № РД – 15 – 01 – 14 от дата 19.01.2022 г. на основание чл. 81а от ЗДСл. Доктор С. В. Г. е назначена с ранг V старши за държавен служител, в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здраве“, Дирекция „Обществено здраве“ на длъжност: Главен инспектор, длъжностно ниво 9, Експертно ниво 5 и код 2422 6043 по Класификатора на длъжностите в администрацията на Столична регионална здравна инспекция, считано от 01.02.2022 г. Определено е дневно работно време 8 ч. и 40 часа седмично при 5 – дневна работна седмица. На държавния служител е определено ниво на основната месечна заплата: 20 и степен на основната месечна заплата: 3.

На същата дата 19.01.2022 г. доктор С. В. Г. е получила екземпляр от длъжностна характеристика за длъжността: Главен инспектор, длъжностно ниво 9, Експертно ниво 5 и код 2422 6043 по Класификатора на длъжностите в администрацията на Столична регионална здравна инспекция, в администрацията на СРЗИ, отдел „Профилактика на болестите и промоция на здраве“, Дирекция „Обществено здраве“.

На дата 01.02.2022 г. С. Г. е запозната с формуляр за оценка на изпълнението на длъжността на висшите държавни служители, служители, заемащи ръководни длъжности и експертни длъжности с аналитични и / или контролни функции.

На дата 08.07.2022 г. е проведена първата междинна среща между оценяващия и жалбоподателя. По делото са налични няколко поредни годишни оценки спрямо С. Г. „Изпълнението надвишава изискванията“ за 2022 г., за 2023 г. и 2024 г.

По делото е приложена Заповед № РД – 15 – 03 – 20 от 20.02.2023 г., в която е посочено, че органът по назначаването повишава в ранг С. В. Г. от ранг V старши в ранг IV старши, считано от 01.03.2023 г.

Основните дейности, които е извършвала С. В. Г. са дейности по национални и регионални програми, обучения по одобрени презентации, мероприятия за разпространение и ваксиниране срещу Папилома вируси и рак на маточната шийка с ромско население в квартали на [населено място], дейности с други институции, организации и фирми, участва в Съвет по осиновяването и Комисия по приемна грижа към РДСП – С. – град.

Със Заповед № РД – 15 – 04 – 29 / 25.09.2025 г. на Директор на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) е прекратено служебното правоотношение с д – р С. В. Г., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здраве“, дирекция „Обществено здраве“, с ранг IV старши, считано от 25.09.2025 г. В заповедта се изложени следните мотиви: 1) неизпълнение на задачи, произтичащи от длъжностната ѝ характеристика; 2) отказ да изпълнява задачи, възложени от прекия ръководител; 3) изпълняване на задачи в противоречие на нормативните изисквания; 4) нарушаване на Етичния кодекс на поведение и проява на агресивно и арогантно отношение към колеги и граждани, водещо до неизпълнение на служебните задължения.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетели.

Разпитана е сестрата на жалбоподателя - Р. А.. Посочва, че С. Г. е много отговорен човек, много стриктно си изпълнява задълженията. Не е имало оплаквания от страна на службата ѝ за неизпълнение на нейните служебни задължения. В периода от 9-ти до 14-ти септември 2025 г. двете отишли на екскурзия в Италия. След това сестра ѝ започнала да споделя, че е много притискана от началничката си, пречи се на работата ѝ, мнението ѝ на специалист се оспорва, критикува се. Р. А. не може да обясни защо така се получава, при положение, че С. Г. от 25 години е в системата, преди СРЗИ 22 години е била в РЗИ П., имала е само много добри атестационни оценки, даже два пъти са били отлични атестационните оценки. В годините в Министерството на здравеопазването е давала доклад за анализ на въздуха, който е бил признат като най-добър в цялата страна. Също така за трите години, в които работи в СРЗИ, също има само много добри атестационни оценки. Фактически не е била в конфликт с колегите си, но въпреки това всички колеги са посочили едни и същи обвинения към нея, които пряко не касаят нейната служебна работа. Споделяла е пред свидетелката, че е в конфликт с началничката си, която се опитва да пречи на работата ѝ, дори не ѝ дава задачи. Тези оплаквания са започнали от 14 септември до уволнението ѝ на 25 септември, когато без никакви предизвестия и преди това да има обвинения, че не изпълнява задълженията си я уволняват. В момента на уволняването ѝ са дали докладна. Там е имало среща с началничката на С. Г., която е казала, че я уволняват за неизпълнение на служебните задължения, без преди това да има никакви предупреждения, предизвестия или забележки, че не си изпълнява задълженията, нито писмено, нито устно.

Като свидетел е разпитана В. С. Т.-В.. Свидетелката работи в Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ). Пряк ръководител е на Г. от февруари 2022 година. В началото всичко било нормално. Разликата в работата от мястото от където идва С. Г. - РЗИ П. и тази в РЗИ С. е огромна. Тя се справяла сравнително добре. Впоследствие при натрупване на работа, когато се налагало за по-кратко време да се изпълнява голям обем от работа, Г. си взимала болничен, винаги при такива ситуации. Просто се стресирала и ѝ било трудно. Когато е споделяла, че не се справя или нещо е напрегната, всички колеги са ѝ помагали. Впоследствие започнала да агресира към колегите. Процедурата при подаден сигнал е двама или трима колеги отиват при проверката на сигнала. Имало е случаи в самия обект на агресиране от нейна страна срещу колегите, като не им е позволявала да си свършат работата, заставала е на страната на проверяваните хора от обекта като ги е питала дали си знаят правата.

Някъде през 2024 година е започнала постепенна ескалация. С. Г. се притеснявала за всяко нещо.

Имало случай, когато по сигнал с колежка отиват в обект. Попълват протоколите, налага се да се връчи предписание. Връщат се, тя подготвя предписанието, връчва го. След време казва, че не е правилно и че ще унищожи предписанието.

В един период свидетелката разбрала, че С. Г. прибира оригиналите от преписките в къщи, като казва, че това са нейни лични документи. Всичко, което се прави за конкретен обект, независимо по какъв повод, влиза в досието и се съхранява като служебен документ в СРЗИ. Това, според св. В., не са лични документи, няма как да е личен документ. Тези неща разбрала много късно и не го е коментирала с нея, за да ѝ направи забележка.

В хода на съдебното производство е разпитан и св. И. Л. Г.. Той работи в СРЗИ от 02.01.2024 г. В същия ден се е запознал с д-р Г.. В момента на неговото назначаване е бил настанен в същата стая, в която работи и доктор Г.. През целия период до нейното освобождаване са работили в една стая. В качеството си на лице, което през целия този период работи в едно помещение с нея по отношение изпълнението на служебните ѝ задължения трудно може да даде оценка. Като поведение личните му наблюдения са, че работата с нея често е водела до конфликти и напрежение. При решаване на дребни на пръв поглед текущи въпроси в стаята или в отдела често се стигало до напрежение, което тя нерядко приемала като лично атака или лични нападки към нея. По-скоро реакциите ѝ били като на човек, който търси конфликт и иска да създаде напрежение, отколкото да разреши даден проблем или казус.

Нерядко се е случвало голяма част от колегите да предпочитат да избягват контакт с нея до ниво колкото да се свърши работа. Наистина, според наблюденията на св. Г., доктор Г. е конфликтен човек. Винаги се случвало до някаква ситуация вместо да приключи нормално, и без друго работата им на здравни инспектори е напрегната, се внасяло допълнително напрежение. Трудно му е да кажа конкретен период, от който е започнало това поведение. Свидетелят Г. още със запознаването си с Г. видял странности, но в крайна сметка това са черти на характера. В последните месеци забелязал, че имало влошаване на поведението ѝ и тази конфликтност, за която споменава по-рано, се била задълбочила и комуникацията с нея била много трудна.

В хода на съдебното производство е допуснато изслушването на съдебна експертиза със задачи, поставени от процесуалния представител на жалбоподателя по спора. За вещо лице е назначена С. Й. П.. Според заключението на вещото лице, изготвило „Съдебна кадрова експертиза“, в Приложение № 22 към чл. 26 от Устройствения правилник на СРЗИ (последно изменение – ДВ, бр. 103 от 2024 г.) числеността на персонала в тази административна структура е 300 щатни бройки. В дирекция „Обществено здраве“ са 63 щатни бройки. Със Заповед РД – 12 – 7 от 09.09.2025 г. е утвърдено Длъжностно разписание, считано от 15.09.2025 г., от което е видно, че в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здравето“ има общо 16 щатни бройки.

Към месец септември 2025 г. няма промяна в изискванията за заемане на длъжността „главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здрав“, дирекция „Обществено здраве“. Такава промяна е осъществена на дата 02.02.2026 г. и се изразява в следното: длъжността „Главен инспектор“ се трансформира в длъжност „Държавен главен инспектор I степен“ по служебно правоотношение с длъжностно ниво по К. – 8, наименование на длъжностното ниво – Експертно ниво 4, с код по НКПД 11122700828, образователна степен – магистър, с професионален опит – 3 години и / или IV младши ранг.

Към месец септември 2025 г. няма назначен служител на заеманата от д-р С. Г. длъжност и същата е била свободна. Към момента на изготвяне на заключението трансформираната длъжност „Държавен главен инспектор I степен“ също е вакантна.

Заключението е прието в открито съдебно заседание на дата 10.03.2026 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена от страна в административното производство по издаване на оспорваната заповед, с пряко засегнати права и законни интереси. Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК – оспорваният административен акт е връчен на адресата му на дата на 01.10.2025 г., а жалбата е подадена на дата 08.10.2025 г.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, а именно от Директора на Столична регионална здравна инспекция. Той има качеството на орган по назначаването спрямо оспорващия. Съгласно чл. 9, т. 6 от Устройствения правилник на регионалните здравни инспекции директорът на съответната РЗИ назначава държавните служители в РЗИ, изменя и прекратява служебните им правоотношения.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител (ЗДСл) органът по назначаване прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява задълженията си извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

Настоящият състав трябва да отбележи, че в разпоредбите на ЗДСл. не се съдържа нормативно определение на понятието "обективна невъзможност", прието като материалноправна предпоставка за упражненото от органа субективно право. В съдебната практика е утвърдено разбирането, че за да е законосъобразно прекратяването на служебно правоотношение на така посоченото материалноправно основание, трябва да са налице следните предпоставки: 1.) да е създадена нова фактическа обстановка; 2.) същата да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност и 3.) причините за това да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на волята им (в този смисъл Решение № 3335 от 11.03.2014 г. по адм. д. № 14634 / 2013 г. на ВАС, Пето отделение).

Следователно, обективната невъзможност по принцип трябва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не съдейства в една или друга степен. В конкретния случай не се установява да е настъпила каквато и да било промяна. Това е видно и от доказателствата по делото и от приетата експертиза, като в последната се съдържа заключението, че към месец септември 2025 г. няма промяна в изискванията за заемане на длъжността „главен инспектор“ в отдел „Профилактика на болестите и промоция на здрав““, дирекция „Обществено здраве“.

Всъщност мотивите на оспорената заповед могат изцяло да бъдат определени, като такива, които покриват хипотезата на търсене и реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо С. Г.. Така чл. 89, ал. 2 от ЗДСл предвижда няколко отделни хипотези на дисциплинарни нарушения 1) неизпълнение на служебните задължения; 2) забава изпълнението на служебните задължения; 3) неспазване кръга на служебните правомощия; 4) нарушение на задълженията спрямо гражданите по чл. 20; 5) неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

От своя страна, в оспорената заповед са посочени следните мотиви: 1) неизпълнение на задачи, произтичащи от длъжностната ѝ характеристика; 2) отказ да изпълнява задачи, възложени от прекия ръководител и заповеди на директора на СРЗИ; 3) изпълняване на задачи в противоречие на нормативните изисквания; 4) нарушаване на Етичния кодекс на поведение и проява на агресивно и арогантно отношение към колеги и граждани, водещо до неизпълнение на

служебните задължения, свързани с упражняване на държавния здравен контрол и осъществяваната от Столична регионална здравна инспекция контролна и превантивна дейност по отношение на държавната здравна политика на територията на област С. - град. Очевидна е приликата между съставите на дисциплинарните нарушения, установени в чл. 89, ал. 2 от ЗДСл., от една страна, и мотивите на оспорената заповед, от друга. Оспорената заповед обаче не е резултат от проведено дисциплинарно производство, в рамките на което може да се ангажира дисциплинарната отговорност на С. Г.. Заповедта е издадена на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, което означава, че тя не отговаря на изискването за материална законосъобразност. В хипотезата на разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е предвидено, че за да се стигне до прекратяване на служебното правоотношение на това основание, трябва 1.) да е създадена нова фактическа обстановка; 2.) същата да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност и 3.) причините за това да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на волята им.

Не се установява да е възникнала нова фактическа обстановка в служебното правоотношение на С. Г.. Това от своя страна означава, че липсва основният юридически факт, който е предвиден в хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл – да съществува обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения. (в този смисъл Решение № 10069 от 31.07.2017 г. по адм. д. № 3017 / 2016 г. на ВАС, Пето отделение). В този смисъл е и актуалната практика на ВАС (Решение № 9553 от 11.10.2023 г. по адм. д. № 3054 / 2023 г. на ВАС, Пето отделение, където е посочено, че в хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. причините трябва да са непреодолими и за двете страни по служебното правоотношение и да не зависят от тяхната воля). Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. изисква такава обективна промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност. В конкретния случай волята на органа по назначаване е формирана по-скоро в насока на установяване и описване на действия на Г., които наподобяват на дисциплинарни нарушения. В тази насока показателни са и отделните докладни записки на колеги на д – р Г., в които подробно се описват нарушения в служебната ѝ дейност. Тези докладни записки също подкрепят извода, че по отношение на жалбоподателя е проведено квазидисциплинарно производство, което обаче приключва с акт, издаден на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл.

Законосъобразното прекратяване на служебното правоотношение на посоченото правно основание изисква наличието на изброените по - горе три предпоставки, което в случая не е установено.

По изложените съображения оспорената заповед трябва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалноправната разпоредба на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и целта на закона, която установява стабилитет на държавната служба. Жалбоподателят е дългогодишен държавен служител и е изпълнявал успешно длъжността продължителен период от време (видно от оценките на изпълнението на длъжността), което също е основание за отмяна на заповедта като несъответстваща с целта на закона и принципа за стабилитет на държавната служба, установен като един от основните принципи в чл. 18 от ЗДСл.

При този изход на правния спор и представени доказателства за платени разходи е основателно искането на оспорващия за заплащане на разноски за съдебното производство в размер на 5. 11 евро (10 лева) държавна такса, 613. 55 евро (1200 лева) адвокатски хонорар и 200 евро за съдебна кадрова експертиза, общо 818. 66 евро. Разноските трябва да се възложат на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ). Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК „поемане на разноски от административен орган“ е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е

административният орган. По силата на чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на регионалните здравни инспекции, регионалната здравна инспекция е юридическо лице на бюджетна издръжка - второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на здравеопазването, със седалище населеното място - административен център на областта.
Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. В. Г., Заповед № РД – 15 – 04 – 29 / 25.09.2025 г. на Директора на Столична регионална здравна инспекция за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция, БУЛСТАТ[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на С. В. Г., ЕГН [ЕГН], разноси за съдебното производство в размер на **818.66 евро**.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.